

МЕЦА И ГОВЕДАРЪ

Мецана стръвница
стана пакостница —
почна тя да лѳви
крави и волови.
Реши говедарѳтъ
Меца да накара
люто да се кае,
хоро да играе
сѳ брѳнка на устата
за смѳхѳ на децата.
И за туй покани
единѳ день Мецана:
— Ела ми на гости,
азѳ ще те нагостя
сѳ гѳска, медовина
и червено вино.
Но сгрѳши Мецана
дето се помами,
та сѳсѳ говедарѳ
станаха другари.
Ей ги вѳ одаята
(ето ги вѳ крѳчмата)
сѳ чаша вѳ рѳката,
на масата пиятѳ
и сѳ юмуци биятѳ.
Пиятѳ тѳ и двама,
пиятѳ, ала само
Меца се упива —
свѳтѳ ѳ се завива.

Казано направо,
пийнаха си здраво,
колкото можаха,
пиха и реваха.
Нашата Мецана
люшна се пияна,
умѳ ѳ се разбѳрка,
трѳшна се, захѳрка.
Говедарѳтъ бѳрзо
цѳлата я вѳрза,
па викна ковача,
за да ѳ прикачи
брѳнка на устата,
та следѳ туй децата
да ѳ се порадватѳ,
сѳ прѳстѳ да я погладватѳ.
Скоро той на двора
свика всички хора.
Всички бѳрзатѳ, идатѳ,
Меца тукѳ да видятѳ.
— Ставай, Мецо, ставай
и се разигравай!
Ставай да ни видишѳ,
сѳ насѳ на сборѳ да идешѳ,
хоро да играешѳ,
дѳлго да се каешѳ,
дето си ходила
и си пакостила.

Т. Харманджиевѳ.